

سخنی با والدین کودکان دبستانی

والدین گرامی

سال تحصیلی جاری آغاز شده است و فرزندان شما پس از تعطیلات تابستانی راهی مدرسه می‌شوند. معمولاً شروع سال تحصیلی سؤالاتی را در ذهن شما ایجاد می‌کند، لذا در این نوشته مایلیم به پاره‌ای از نکات آموزشی و تربیتی، مخصوصاً در ارتباط با کودکان دبستانی اشاره کنیم.

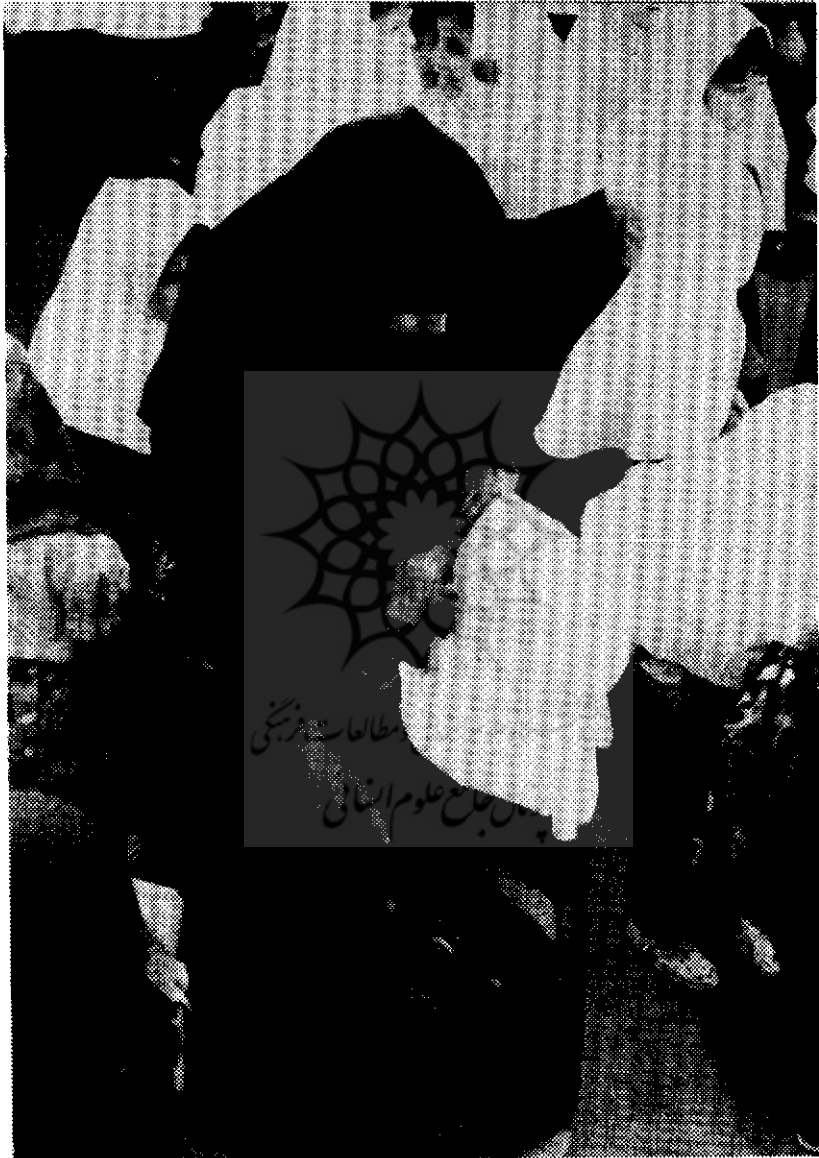
۲- ارتباط مستمر خانه و مدرسه، کودکان را در ایجاد رابطهٔ دوستانه و صمیمانه و برقراری تعادل بین الگوهای رفتاری اولیاء و مربیان کمک خواهد کرد و این امر به سلامت شخصیت، بالا بردن اعتماد به نفس و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان منجر خواهد شد.

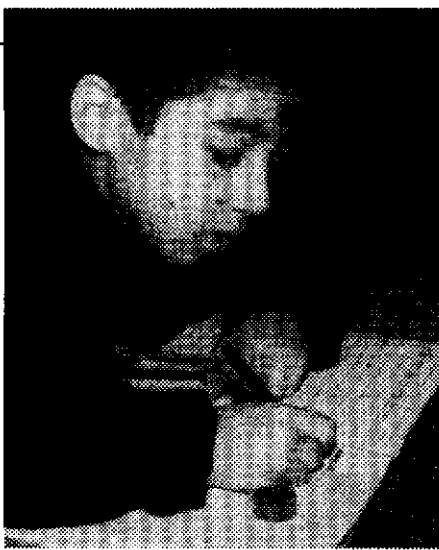
۱- آغاز فصل مدرسه به معنای تعطیل شدن سایر فعالیتهای دانش‌آموزان مثل بازی، مطالعهٔ غیر درسی، نقاشی، تماشای تلویزیون، تفریح و سرگرمی نیست، بلکه نکتهٔ قابل توجه این است که با ایجاد نظم و برنامه‌ریزی صحیح، هماهنگی لازم بین فعالیتهای درسی و غیر درسی به وجود آید. والدین باید کودکان را برای برنامه‌ریزی تشویق نمایند، و فراموش نکنند که خودشان مهمترین الگوی عملی برای آموزش نظم به فرزندان هستند. دانش‌آموزان کلاس اول دبستان را باید از روزهای قبل، برای ورود به مدرسه تشویق و آماده کنیم تا با شوق و رغبت به دبستان بروند. در روزهای اول مدیران باید به بعضی از والدین - مخصوصاً مادران - امکان دهند تا ساعاتی را در کنار فرزندان خود به سر برند.

۳- هنگامی که در منزل به فرزندان خود در امور درسی کمک می‌کنید توجه داشته باشید:
- روشی که برای تدریس به کار می‌برید با روشی که در مدرسه به کار می‌رود یکسان باشد، این هماهنگی را می‌توانید با برقراری ارتباط با معلمان به وجود آورید. در عین حال توصیه می‌شود که آموزش دانش‌آموزان کلاس اول را منحصرأ به معلمانشان واگذار کنید.
- زمانی که خسته و یا ناراحت هستید در درسها به فرزند خود کمک نکنید، زیرا ممکن است ضمن کمک کردن ناراحت و عصبانی شوید و به این ترتیب مشکلات را بیشتر نمایید.

که کودکان از خود بروز می‌دهند، هر چند که بسیار نادر و کوچک باشند.
- نشان دادن عکس العمل و دادن پاداش مناسب، به شرطی که فرزندان تصور نکنند در

۴- نقش اصلی اولیا ایجاد انگیزش و بالابردن اعتماد به نفس در فرزندان است، در این زمینه می‌توان از روشهای زیر بهره گرفت:
- تأکید و تقویت ویژگیها و فعالیت‌های مثبتی

یک معامله پایاپای با والدین وارد شده‌اند.

- آشنا کردن کودکان با نتایج حاصل از یادگیری و تحصیل

- افزایش رضایت و خشنودی واقعی بچه‌ها از مدرسه به وسیله هماهنگی والدین با معلمان

- ارائه الگوهای صحیح به صورت غیر مستقیم، نه به شکل ایجاد رقابتی مخرب که موجب تحقیر کودکان شود.

- به کارگیری دانش و محفوظات کودکان در فعالیتهای روزمره خانواده.

- دادن مسؤلیت به کودکان، به شرطی که متناسب با توانمندیهای آنان باشد.

- علل جسمی: مثل اختلالات بینایی، شنوایی و سایر عوارض جسمی

- علل محیطی: مثل مشاجره والدین، تعارض با معلمان، اولیا و همکلاسان

- علل روحی و روانی: مثل نگرانی، اضطراب، ترس، حسادت، افسردگی و ...

در صورت احساس ناتوانی در تشخیص و حل مشکل تحصیلی فرزندان خود، بهتر است پس از مشورت با مسؤولان مدرسه، موضوع را با متخصصین امر در میان بگذارید.

۷- آخرین توصیه این است که علایق و ذوق واقعی فرزندان را از نیازها و علایق شخصی خود تفکیک کنیم و به آنچه منطبق با استعدادها و توانمندیهای آنان می‌باشد تأکید نماییم و اجازه دهیم که کودکان کلیه فعالیتهای تحصیلی، حرفه‌ای، ورزشی، هنری و ... را آزادانه انجام دهند تا در آینده با توجه به همین فعالیتهای استعدادها و علایق بتوانند مناسبترین شغل و حرفه را برای خود انتخاب کنند.

۵- راهنمایی فرزندان در مورد سؤالات و مشکلات مفید خواهد بود، اما خوب است به خاطر داشته باشیم که در درجه اول خود کودک باید نگران درسها و نتایج آن باشد. بنابراین والدین نباید با دخالت بیش از حد نقش دانش‌آموز را به عهده بگیرند و او را از مقابله مستقیم با وظایفش باز دارند. اگر زمانی در کمک به فرزندان افراط شد، برای جلوگیری از آثار منفی آن باید نقش اصلی خود را به تدریج کاهش دهیم تا فرزندان در انجام تکالیف متکی به ما نشوند.

۶- اگر فرزندان در امور تحصیلی با مشکلاتی روبرو شد او را سرزنش و تنبیه نکنید، سعی کنید علت مشکل را پیدا کنید. فراموش نشود که عقب ماندگی تحصیلی ممکن است ناشی از علل مختلفی باشد که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

مدرسه روپایی من

این مدرسه مال شاگرد اولها نیست و بچه‌ها بر اساس نمرهٔ درسی مورد قضاوت قرار نمی‌گیرند، در این مدرسه اصلاً نمره نمی‌دهند.

مدرسه روپایی من، مدرسه‌ای است برای همه، مدرسه‌ای که در آن کوچک و بزرگ، پر حرف و محجوب، آرام و پرسرو صدا، هر کس و همه کس بجای خود را دارد، حرف خود را می‌زند و امکان موفقیت دارد.

مدرسهٔ من، مدرسه‌ای است که در آن هر یک از کودکان، هر که باشد و از هر کجا که بیاید، فرصتی می‌یابد تا با کلماتش، با مغزش، با قلبش، با زبانش، با تجربیاتش و با فرهنگش در تشکیل دانش سهیم باشد، دانشی که می‌تواند مرزها را از میان بردارد و افق‌ها را روشن کند.

مدرسه‌ای که در روپای خود می‌بینم، مدرسه‌ای است که مخصوص من ساخته شده است. در این مدرسه، هر روز برای من روز تازه‌ای است، روزی مملو از امید و شادمانی، روزی که نوید آینده‌ای خوش را می‌دهد.

در این مدرسه، در هر لحظه می‌توان به همه چیز شکل دوباره داد. در اینجا خطاها و اشتباهاتم را می‌توانم بدون احساس شرم، بدون گریه، بدون از دست دادن اعتمادم به زندگی و به لحظات زیبای آن، پاک کنم و کارم را دوباره آغاز نمایم. در این مدرسه می‌توان فراموش نمود و از سر شروع کرد.

برگزاری هفتمین کنگرهٔ سراسری معاونان پرورشی و مسؤولان امور تربیتی

مقابله با آنها، مشکلات و تنگناهای مطالعه و کتابخوانی و راه‌حلهای مربوط، شیوه‌های مقابله با تهاجم فرهنگی، آثار مطالعه و کتابخوانی در زندگی فردی و اجتماعی، مسؤولیت و اخلاق، تغذیه و بهداشت، شیوهٔ جذب دانش‌آموزان به کتابخوانی در دوره‌های سه‌گانهٔ تحصیلی و نقش اخلاق در تربیت به ایراد سخن پرداختند.

از دیگر برنامه‌های شرکت‌کنندگان در این کنگره، زیارت مرقد حضرت امام خمینی (ره)، گلباران کردن مزار بنیان‌گذاران امور تربیتی، شهیدان رجایی و باهنر و حضور در حسینیهٔ امام خمینی و استفاده از بیانات گهربار مقام معظم رهبری بود.

هفتمین کنگرهٔ سراسری معاونان پرورشی و مسؤولان امور تربیتی مناطق کشور با گرامیداشت یاد و خاطرهٔ یاوران صدیق عرصهٔ آموزش و پرورش، شهیدان گرانقدر رجایی و باهنر، همزمان با میلاد با سعادت امام حسن عسکری علیه‌السلام، از تاریخ ۳ تا ۷ شهریورماه سال جاری در محل مجتمع فرهنگی شهید باهنر تهران برگزار گردید.

در این کنگره جمعی از صاحب‌نظران تعلیم و تربیت و مسؤولان اجرایی کشور در بارهٔ موضوعاتی چون: "نماز"، امر به معروف و نهی از منکر، فرهنگ غرب و چگونگی مقابله با آن، توطئه‌های فرهنگی ضد انقلاب داخلی و راههای